

ISSANDARISTIMISE PÜHA B AASTAL

(Esimene lugemine Js42 , 5a 1-4.6-7)
Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Issand: Vaata, see on minu sulane, keda ma hoian, minu äravalitu, kellest minul on hea meel. Ma olen saatnud oma Vaimu tema üle. Tema toob rahvale õigekssaamise. Tema ei hüüa ega karju, tema häält ei ole kuulda tänavail. Mahapainutatud pilliroogu ei murra ta katki, ja hõõguvat tahti ta ei kustuta. Tema toob tõesti õigekssaamise. Tema ei nõrke ega murdu, kuni ta on maa peal õiguse maksma pannud, ja tema seadust ootavad saared. Mina olen Issand, ja mina olen Sind õigluseks kutsunud, haaranud kinni Su käest ja Sind kinnitanud. Ma olen seadnud Sind rahvale seaduseks ja paganaile valguseks, avama pimedate silmi, laskma vange vabaks vangikojast ja tooma pimeduses istujaid valguse kätte.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps29 1-2.3ac-4.3b ja 9b-10; R: 11b)
R: Issand annab rahu oma rahvale.

Andke Issandale au, teie taevalised,
andke talle au ja ülistage teda.
Andke au Issanda nimele,
kummardage Issandat pühas ehtes.
R:

Issanda hääl on üle vete,
Issand üle suurte vete.
Issanda hääl muristab võimukalt,
Issanda hääl on täis ülevust.
R:

Kirkuse Jumal laseb muristada,
Tema pühamus ülistavad kõik tema auhiilgust.
Issanda aujärg on vetevoogude üle,
Issand istub kuningana aujärel igavesti.
R:

(Teine lugemine Ap10 ,34-38)
Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Sel ajal avas Peetrus oma suu ja ütles: "Ma mõistan tõesti, et Jumal ei tee vahet isikute vahel, vaid iga rahva seast on temale meelepärane see, kes teda kardab ja on õiglane. Selle sõna on ta saatnud Iisraeli rahvale, ja kuulutanud rahu-evangeeliumi Jeesuse Kristuse läbi, kes on kõige Issand. Te teate ju, mis on sündinud kogu Juudamaal alates Galileast, pärast ristimist, mida kuulutas Johannes, kuidas Jumal salvis Jeesuse Naatsaretist Püha Vaimu väega, ning kes selle järel käis mööda maad ja tegi terveks kõik, kelle üle saatan oli võimust saanud, sest Jumal oli temaga."
See on Jumala Sõna.

(Salm enne Evangeeliumi Mt3 ,16-17; Mk 9,7)

Halleluuja. Taevas avanes ja üks hääl ütles:
"See on minu armas Poeg, teda kuulake." Halleluuja.

(Evangeelium B aastal Mk1 ,7-11)
Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal läks Johannes kõrbesse ja kuulutas: "Pärast mind on tulemas keegi, kes on vägevam kui mina, kellel ma ei ole väärt kummardades sandaalirihma lahti päästma. Mina ristasin teid üksnes veega, aga tema ristib teid Püha Vaimuga". Ja sündis, et neil päevil tuli Jeesus Galilea Naatsaretist ja Johannes ristas tema Jordani jões. Aga siis, kui ta veest välja tuli, nägi ta taevast avatud olevat ja Vaimu tuvina laskuvat tema üle. Ja hääl kostis taevast: "Sina oled minu armas Poeg, kellest minul on hea meel." See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, Jõulud on ilus aeg, kuid võrreldes Ülestõusmispühadega saavad kuidagi ootamatult kiiresti läbi. Alles see oli, kui me mõtlesime Jeesuse sündimisele, ja täna - ainult kaks nädalat hiljem - mõtleme juba tema ristimisele, st oleme teinud peaaegu märkamatu ajas umbes 30 aasta pikkuse hüppe.

Kuid üks elus ole tihti samamoodi. Ammuks see oli, kui me ise olime lapsed, ja nüüd peame tunnistama, et sobime vähemalt ea poolest juba vanemateks, vanavanemateks või vanavanavanemateks. Needsamad lapsed, kes alles olid väikesed, väetid ja armsad ning õppisid meie käest oskusi ja elutarkusi, on nüüd juba tõusnud omadele jalgadele ning valinud oma tee, mis vahel on küllalt erinev sellest, mida isad-emad olid lootnud.

Lastest on kerge mõelda - võibolla sellepärast on ka paljudele inimestele Jõulud lähedasemad kui Ülestõusmispühad, sest inimese sünni on lihtsam mõista kui surnuist ülestõusmist. Nende kahe sündmuse vahele jääb argielu, milles igauks meist loodab midagi head ära teha. Kuid üks iga elu näinud inimene teab, kui lihtne on järele anda hingeliigutusele sõimes või hällis magavat lapsukest vaadates. Tunduvalt raskem on järgida oma südametunnistust ja moraalitunnet igapäevase elu keerulistes olukordades. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, on tõesti kummaline, et me Jeesuse lapse- ja noorpõlvest nii vähe teame. Ja selleski piskus, mis evangeeliumid on üles tähendanud, leidub nii mitmetimõistetavusi kui vasturääkivusi. Markus ja Johannes ei käsitle Jeesuse sünni ja lapsepõlve sõnagagi, nii et meie allikad kitsenevad veelgi ainult kahe ülejäänud evangeeliumini. Matteuse evangeeliumi kohaselt pidid Joosep ja Maarja otsemaid pärast Jeesuse sünni kuningas Heroodese eest põgenema. Nad läksid Petlemmast lõuna poole, Egiptusse, kust pöördusid tagasi alles pärast kuninga surma. Luukas viitab seevastu kombele, et iga vastsündinud poisilaps pidi kaheksandal päeval pärast sündimist ümber lõigatud saama, nagu Moosese seadus seda ette nägi. Ta jutustab, kuidas Maarja ja Joosep olid mainitud päevaks juba Petlemmast umbes kümme kilomeetrit põhja pool asuvasse Jeruusalemma rännanud ning kohtusid seal naisprohvet Hanna ja õiglase Siimeoniga. (2,22-40)

Niisamuti võib Matteuse sõnastuse järgi oletada, et kuigi Jeesus oli tuntud kui "Naatsaretlane", pidid Maarja ja Joosep elama enne tema sündimist kusagil mujal, mitte Naatsaretis. Nad ei saanud elada Petlemmas ega ka mitte Juudamaa mägestikus, kus elas Maarja sugulane Eliisabeth, keda ta pärast inglisa kohtumist "üles" külastama läks (1,39). Seega tulid nad Naatsaretti arvatavasti alles pärast Heroodese surma Egiptusest tagasipöördununa, nagu Matteus näib väitvat: kui ta ütleb: "...ja nad asusid elama linna nimega Naatsaret" (2,23). Teatavasti asub Naatsaret Galileas, mis jääb Juudast ja Jeruusalemmast üsna kaugele põhja - sinna vahele jääb ju veel Samaaria, kus elavad rahvad olid juutide ja galilealaste meelest päris paganad.

Arvestades olukorda oli valik Naatsaretti elama asuda väga mõistlik, sest kui Jeesust juba väikelapsena tappa taheti, siis pidid tema ema ja kasuisa leidma võimukeskustest piisavalt kauge ja silmatorkamatu paiga, et nende võsu

enneaegu tähelepanu ei ärataks. Viimasega oli tõsi taga, sest kui Jeesus vaid 12-aastasena Jeruusalemma templisse viidi, "unustas" ta end seal kirjatundjate keskel sedavõrd, et vanemad pidid teda otsima tulema. Aga kirjatundjatele, kes olid lummatud tema tarkusest, jäi ta kindlasti meelde.

Järgmised umbes 18 aastat pole Jeesuse elust jällegi midagi teada. Kui ta pärast ristimist ja jüngrite valimist oli oma esimest imet tegemas, ja ilmus evangelist Johannese vaatevälja Kaana pulma stseenis, siis oli ta millegipärast ootamatult tagasihoidlik, võrreldes lapsepõlve iseteadva käitumisega templis. Kui ema palus tal imet teha, ehk vee veiniks muuta, siis ütles Jeesus: "... minu aeg ei ole veel tulnud..." (2,4), kuigi andis lõpuks ema palvele järele.

Kõik neli evangeeliumi saavad aga kokku ühes punktis - nad on ühel meelel selles, et Jeesuse avaliku tegevuse alguseks võib lugeda tema ristimist Johannese poolt Jordani jões. Just seda sündmust me tänasel Issanda Ristimise pühal meeles peamegi. Jõuluaja lõpp tähistab Jeesuse ettevalmistusaja lõppu ja tema sisenemist inimeste argipäeva, et mõne aja pärast algava Suure Paastu kestel süveneda Jeesuse kannatuse, surma ja ülestõusmise müsteeriumi.

Armsad õed ja vennad, ka meie elus on röömsate ja kurbade sündmuste kõrval kõige rohkem siiski ilmselt argipäevi. Need tavalised päevad on just selleks, et valmistaksime end ette suurteks sündmusteks ja tähtsateks otsusteks. Sellepärast tasub argipäevast lugu pidada, et valmistada oma vaimu ette katsumustetunniks. Kui tulevad rasked ajad - ja rasked ajad tulevad kindlasti -, siis peaksime olema juba valmis, nii et me ei hakkaks oma halba käitumist õigustama ootamatu olukorraga. Ka raskes pingeolukorras peame säilitama oma inimlikkuse, olema targad ja suuremeelsed, suutma vaos hoida oma egoismi ning saada täiskasvanuks Jumala ees. Amen.